

РЕШЕНИЕ

№ 5678

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6215** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Тайгер оф сити“ ЕООД, представлявано от управителя Г. Ж. А., чрез адв. Д. Д. А., АК – П., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Решение от 20.05.2022г. по анд № 15053/21г., 13 – ти състав на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление № 2173/09. 09. 2021г. на заместник - председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА“Д.“), с което на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 във вр. с чл. 60, ал. 2, предл. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 4, ал. 2 вр. чл. 60, ал.2, предл.1 от ЗЗНН.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения за допуснатата грешка в текста на съдебното решение с посочване на разпоредбата на чл. 93, ал.1 от ЗДДС. Касаторът поддържа маловажност на деянието, тъй като задължението за подаване на справка – декларация по чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН не му е било известно. Изпълнено е със закъснение, от което не са произтекли вреди за държавния бюджет. Информацията е била налична в Агенция „Митници“, която я е предоставила на ДА „Д.“. Посочва, че наказателното

постановление не е редовно връчено.

Ответникът – Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила въззивното решение. Подробни мотиви са изложени в отговора на касационната жалба. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Тони Петрова от СГП дава заключение, че касационната жалба следва да бъде оставена без уважение, а обжалваният съдебен акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена изцяло, въз основа на доказателствата са направени обосновани и обективни заключения. От фактическа страна е прието, че през 2020г. „Тайгер оф сити“ ЕООД е осъществило внос на смазочни масла, други масла, в това число базови масла, посочени в глава 3.4 /нефт/суров нефт и нефтени продукти/ от Приложение А към Регламент /ЕО/ № 1099/2008г., съответно в т. 3.4.20 - смазочни материали. За него възникнало задължение в срок до 15.02.2021г. да подаде в ДА „Д.“ справка – декларация по образец, съдържаща информация, съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН за осъществените дейности по ЗЗНН за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г.

Със Заповед № РЗЛ – 4/27.04.2021г. на председателя на ДА „Д.“ дружеството е вписано под № 189 в Регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода от 01.07.2021г. до 30.06.2022г.

При извършена проверка от служители на ДА „Д.“ на „Тайгер оф сити“ ЕООД е констатирано неизпълнение на задължението по чл. 4, ал.2 от ЗЗНН за деклариране на осъществения внос на смазочни масла, други масла, в т.ч. базови масла за 2020г. Съставен е АУАН № 2173/28.05.2021г. и издадено процесното наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен закона. Обоснована е неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 4, ал. 2 ЗЗНН, всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, регистрирани като търговци, както и техните клонове, които през предходната календарна година са извършвали на територията на страната дейности по внос и/или вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива, както и дейности по производство и възлагане на производство на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и на тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация за: 1. произведените и/или продадените за потребление количества нефтопродукти по чл.2, ал. 1 и тежки горива; 2. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, възложени за производство и/или преработка, както и за потребените от тях и/или продадените за потребление; 3. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни

пристигания, както и тези напуснали територията на страната като вътрешнообщностни изпращания и/или предназначени за международни морски бункерни доставки на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива; 4. наличните количества енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива към 1 януари и към 31 декември; 5. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал.1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, предназначени за запаси за извънредни ситуации; 6. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2020 г.) количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, продадени на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и Държавното предприятие "Държавна петролна компания" и предназначени за създаване и/или възстановяване на държавни резерви, военновременни запаси, ведомствени военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса или В. на такива продукти по Приложение А. Глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г.

В случая, видно от доказателствата по делото, дружеството е осъществило вътреобщностни придобивания на смазочни масла, други масла, в това число и базови масла - енергийни продукти по Приложение А, Глава 3.4. от Регламент /ЕО/ № 1099/2008г., съответно в т. 3.4.20- смазочни материали. С оглед на това за него е възникнало задължението по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН в срок до 15. 02. 2021г. да подаде в ДА „Д.“ справка - декларация по образец, съдържаща информация съгласно чл.4, ал.2 ЗЗНН за осъществените дейности за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени от него факти се доказва осъществяване на вмененото на касатора нарушение от обективна и субективна страна, за което му е наложено административното наказание, във вида и в размера, предвиден в закона.

Настоящата инстанция споделя изводите на въззивния съд за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Касае се за нарушение, с което са засегнати важни за страната отношения, свързани със създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запаси от нефт и нефтопродукти за извънредни ситуации , които не разкриват признаците на ниска обществена опасност. В тази връзка съдът намира оплакванията на касатора за неоснователни.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че правото на защита на наказаното лице е ограничено с нередовности при връчване на наказателното постановление. Същото е обжалвано в срок, проведено е съдебно производство за контрол на неговата законосъобразност. Цитираната разпоредба на чл. 93, ал.1 от ЗДДС не накърнява правото на защита, касае се за техническа грешка, мотивите на съдебното решение са подробни и се отнасят за разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН. Неоснователно е и възражението, че на касатора не му е било известно задължението по чл. 4, ал.2 от ЗЗНН. Разпоредбата е в сила от 05.06.2020г., срокът до 15.02.2021г. е достатъчен за запознаване, изясняване и изпълнение на нормативното задължение.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, касационната инстанция намира въззивното решение за правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на

основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воен от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ЗАНН, Административен съд София - град, X - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.05.2022г. по анд № 15053/21г., 13 – ти състав на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №2173/09.09.2021г. на заместник - председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА „Тайгер оф сити“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Ж. А. да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: